

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstthinget. N° 101.

Trettende Session.

41de Møde.

Torsdagen den 19de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Andrø: Det tilbageværende Endringsforslag vil jo sees at være meget vidtløftigt, og da det først fremkom meget seent, vil det let være Tilfældet, at man ikke er istand til fuldkommen at oversee det i alle Enkeltheberne. Jeg maa tilstaae, at jeg for mit Vedkommende skal være ligesaa villig til at beholde Paragraphen, som den er, som til at gaae ind paa dette Endringsforslag, og jeg skal derfor stemme imod det. Det forekommer mig overhovedet, at det ikke just kan siges at være Landstthingets Sag, at foretage Rettelser med Hensyn til denne Paragraphs Form; thi det er ikke Landstthinget, som i sin Tid har følt sig forvurroliget med Hensyn til de Udelabelser, som Forslaget gaaer ud paa at afhjælpe. Nu kan jeg heller ikke paa nogen som helst Maade sige, at jeg kan finde Formen for Endringsforslaget, som det nu er affattet, hensigtsmæssig. Een af de store Mangler ved den tidligere Redaction staaer aabenbart aldeles uændret, nemlig den vistnok alene ved et reent Tilfælde indkomne besynderlige Affattelse af den midterste Deel af Forslaget, hvor efter det er stillet som Betingelse, at Lovene skulle have faaet Lovskraft inden 1ste April 1862; det staaer aldeles uforandret i Endringsforslaget. Jeg synes, at naar man overhovedet har rettet i Formen, havde det været en af de Rettelser, som det vilde have været hensigtsmæssigt at foretage, især da man ogsaa med Hensyn til den kan være overbevist om, at

man ikke vilde udsætte sig for en Conflict med Folkethinget. — Der er desuden endeel Punkter, som ere komne ind, som forekomme mig idetmindste at være overflødige. Blandt de paa Listen optagne Love er det saaledes meget besynderligt at finde de under Nr. 7 og 8 opførte om Pension for en Overlærer ved Kjøbenhavns lærde Skole og en Pension for en anden Overlærers Enke. Hvis disse Love vare udkomne og havde erholdt Hans Majestæts Sanction, forinden Finantsloven havde været til endelig Behandling i Folkethinget eller saa langt tilbage, man vil forestille sig, f. Ex. ved Sessionens Begyndelse, er der ikke Stytte af Tvivl om, at man ikke vilde være falden paa at optage dem eller endog blot at forandre nogen Sum i Finantsloven. Det er nemlig en reen calculatorisk Sum, der paa det vedkommende Sted i Finantsloven er opført til Pensioner, og denne omfatter ikke alene almindelige Pensioner, men ogsaa Pensioner efter særlige Love. Det er altsaa aldeles overflødig at foretage nogen Rettelse ved dette Beløb, fordi en Lov af saa ringe finantiel Betydning er vedtagen. Jeg kan derfor godt tænke mig, at man ingenlunde har overseet det i Folkethinget, men at det er med velberaad Hu, at man har undladt at optage dem i Lovene. Jeg kan ikke nægte, at jeg for mit Vedkommende vilde finde det correctere, forsaavidt der kan være Tale om Correcthed i dette Forhold, at lade disse Love, som ere foreslaaede tilføiede, blive ude. Da Paragraphen altsaa er kommen til os i den Form, og da der er saameget Andet, som man ikke har taget med saa megen Strengthed, saa